

SDG-utredningen
Infrastrukturdepartementet
Enheten för digital förvaltning
martin.hamrin@regeringskansliet.se

Angående Fördjupad kartläggning - SDG-utredningen

Patent- och registreringsverket (PRV) har ombetts inkomma med information avseende;

- 1) vilka förfaranden enligt artiklarna 6 och 13 som omfattas av SDG-förordningen i PRV:s verksamhet, samt
- 2) om vilka informationsutbyten som kan förväntas ske inom ramen för det tekniska systemet för automatiskt utbyte av bevis (definition i artikel 3) och med tillämpning av engångsprincipen (artikel 14), i PRV:s verksamhet.

Vad avser delfråga 1) så redogör PRV för detta i bifogat Excel-dokument. Vad avser delfråga 2) så anser PRV att inget informationsutbyte förväntas ske för PRV:s del i enlighet med artiklarna 3 och 14. Skälet till PRV:s ställningstagande i denna del är följande: Frågeställningen utgår från hur begreppet bevis definieras i artikel 3 i SDG-förordningen. I artikel 3 hänvisas, vad avser tillämpningen av bevis, till artikel 2. 2. b i förordningen. I sistnämnda artikel framgår att den för frågeställningen relevanta informationen är hänförlig till förfoganden och förfaranden som omfattas av bilaga II, för att rättssubjekten skall kunna utöva rättigheter och skyldigheter varom stadgas i bilaga I. PRV tolkar det ovanstående som att endast myndigheter som bedriver verksamhet som omfattas av både bilaga I och II kommer ha informationsutbyte som omfattas av artikel 3 med tillämpning av engångsprincipen i artikel 14. Då PRV:s verksamhet enbart faller in under bilaga 1 och ej heller omfattas av 2005/36 EG (yrkeskvalifikation), 2006/123/EG (tjänstedirektivet), 2014/24/EU (offentlig upphandling), 2014/25/EU (offentlig upphandling)., menar PRV att PRV ej bedriver sådan verksamhet som omfattas av fråga 2.

Värt att notera är (och något PRV också tidigare framfört i ett yttrande till Myndigheten för digital förvaltning avseende SDG genomförandeakt om användarstatistik och återkoppling) att det för en framtida eventuell utveckling av informationsutbyte mellan medlemsstaterna och EU i syfte att främja arbetet med den inre marknaden, bör övervägas om det inte vore bättre att låta nationella immaterialrättsmyndigheter fullgöra sina skyldigheter enligt SDG-förordningen inom ramen för det redan etablerade obligatoriska samarbetet

under EU-varumärkesförordningens Artikel 152, åtminstone vad avser områdena varumärken och design/mönsterskydd. En sådan ordning skulle ligga i linje med Artikel 1.2 i förordningen, som anger att SDG-förordningen är subsidiär till annan unionslagstiftning inom samma område.

Detta yttrande har beslutats av generaldirektören Peter Strömbäck efter föredragning av seniora juristen Christian Nilsson Zamel. I den slutliga handläggningen av ärendet har även chefsjuristen Magnus Ahlgren deltagit.

Peter Strömbäck

Christian Nilsson Zamel